

POSTANOWIENIE

Dnia 10 maja 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Ryszard Witkowski

w sprawie skazanego R. R.
w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron
w przedmiocie zażalenia skazanego,
na zarządzenie Przewodniczącego II Wydziału Karnego
Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z 20 stycznia 2023 r.
wydane w sprawie Sądu Apelacyjnego w Szczecinie
o sygn. akt II AKo 137/22
o odmowie przyjęcia zażalenia skazanego
na podstawie art. 35 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

stwierdzić swoją niewłaściwość i wniosek o wznowienie
postępowania przekazać do rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu w
Szczecinie – jako sądowi właściwemu.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem, na podstawie art. 429 § 1 k.p.k., odmówiono przyjęcia zażalenia skazanego R. R. na postanowienie Sądu Apelacyjnego z 16 grudnia 2022 r. w sprawie o sygn. akt II AKo 137/22 o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania prawomocnie zakończonego wyrokiem Sądu Rejonowego w Świnoujściu z 23 marca 2021 r. sygn. akt II K 808/19, utrzymanego w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Szczecinie z 15 marca 2022 r. sygn. akt IV Ka 1255/21 - jako oczywiście bezzasadnego, z uwagi na jego wniesienie po terminie.

W przedmiotowym środku odwoławczym z 4 stycznia 2023 r. (data nadania w placówce pocztowej) uzupełnionym pismem z 6 stycznia 2023 r. (data nadania w placówce pocztowej) skazany ponownie zażądał wydania orzeczenia w sposób postulowany we wniosku o wznowienie postępowania.

Zażalenie na powyższą decyzję wywiódł skazany R. R. Zażalenie to zostało przekazane do rozpoznania Sądowi Najwyższemu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Brak jest podstaw do rozpoznania przedmiotowego zażalenia przez Sąd Najwyższy. Przepis art. 545 § 3 k.p.k. określa szczególny tryb postępowania z wnioskami o wznowienie złożonymi przez osoby niebędące adwokatami lub radcami prawnymi oraz wskazuje sąd właściwy do rozpoznania zażalenia na postanowienie wydane na tej podstawie prawnej. Właściwy do rozpoznania jest ten sam sąd, który wydał zaskarżone postanowienie, orzekający w składzie trzech sędziów. Skoro zatem sąd ten jest właściwy do rozpoznania zażalenia na postanowienie merytoryczne, wydane w trybie art. 545 § 3 k.p.k., to i ten sam sąd pozostaje właściwy, zgodnie z treścią art. 466 § 2 k.p.k., do kontroli zarządzenia odmawiającego przyjęcia zażalenia. Instytucja określona w przepisie art. 545 § 3 k.p.k. ma charakter *lex specialis* wobec przepisu art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 545 § 1 k.p.k. Jeżeli bowiem na postanowienie merytoryczne, wydane przez sąd apelacyjny w kwestii odmowy przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania na podstawie art. 545 § 3 k.p.k., nie przysługuje zażalenie do Sądu Najwyższego, to konsekwentnie również na zarządzenie wydane w toku tego postępowania nie może przysługiwać środek odwoławczy do Sądu Najwyższego. Innymi słowy, zgodnie z treścią art. 466 § 1 k.p.k. w zw. z art. 545 § 3 k.p.k. sąd właściwy do rozpoznania środka odwoławczego od postanowienia wydanego na podstawie art. 545 § 3 k.p.k. jest także sądem właściwym do rozpoznania zażalenia na zarządzenie o odmowie jego przyjęcia. Przepis art. 545 § 1 k.p.k. upoważniający m.in. do stosowania art. 429 k.p.k. oraz art. 530 k.p.k. w postępowaniu wznowieniowym będzie miał zastosowanie tylko do tych wniosków o wznowienie postępowania, co do których nie wydano postanowienia o odmowie ich przyjęcia na podstawie art. 545 § 3 k.p.k. Powyższe konkluzje pozostają zgodne

z uchwałą Sądu Najwyższego z 16 listopada 2022 r., I KZP 8/22 (OSNK 2023, nr 1, poz. 2). Tym samym stwierdzić należało, że Sąd Najwyższy nie jest sądem właściwym do rozpoznania zażalenia w przedmiotowej sprawie, w związku z czym orzeczono jak w sentencji (tak też Sąd Najwyższy w postanowieniu z 15 marca 2023 r., III KZ 2/23).

(BB)

[ms]